

Tilbygg og dugnadsarbeid 1980 - 2000

Når det gjelder forandringer på selve kirken, må vi frem til 1980-tallet før noe skjer. Og det som skjer har ikke bare bakgrunn i tidens tann, men i de store forandringer som bokstavelig talt skulle snu opp ned på Tillermyra. En helt ny bydel voks opp, og Tiller kirke var ikke lenger en annekskirke i en norsk bygd, men kirke for etter hvert over 10 000 mennesker. I tillegg kom at kirkegården skulle være kirkegård for sørlige deler av Trondheim, det vil si langt over 30 000 mennesker. For å få noenlunde akseptable forhold var det nødvendig med toaletter og driftsbygg med bære- og redskapsrom. Men hvordan skulle dette løses? Ett bygg som tilbygg til kirken ville være uheldig arkitektonisk, og Tiller Bondekvinneag uttalte seg imot en slik løsning. Menighetsrådet var ikke uenig i dette, bare det ble en ordning med toalettforholdene ved kirken.

Fylkeskonservatoren uttalte seg i samme retning, et tilbygg ville ikke være godt nok som driftsbygg for kirkegården. Den skisserte plassering av et tilbygg i en etasje på hver side av tåmfoten, så fylkeskonservatoren derimot som mulig.

Resultatet ble begge deler: Et eget frittstående driftsbygg for kirkegården og et tilbygg på begge sider av tåmfoten med toalett i den ene delen og dåpssakresti i den andre. Når det gjelder inventar ble de gamle benkene fra 1901 skiftet ut med stolrekker. Men dette hindret ikke forfallet på andre deler av kirken. Særlig hadde tidens tann gått ut over østenden av kirken. Det var vondt for Tillers befolkning å se i kirken forfalle. Verst var det kanskje å se i kirken med tagging på veggene.

På overgangen av årtusenet førte en imponerende dugnadsinnsats til at deler av grunnstokken ble byttet ut, ny bordkledning ble lagt på deler av ytterveggen og alt dette ble malt. Innvendig ble gulvet pusset og malt tidsnok til konfirmasjonssøndagene våren 2000 og 100-årsjubileet januar 2001.